

[Socialministeren.]

lige skal udbetale, og det beløb, der herefter mangler, dækkes af staten.

Som følge af, at reglerne om dagpenge nu skal samles i én lov, stilles der samtidig forslag til ændringer i ulykkesforsikringslovgivningen og i lov om børnetilskud og andre familieydelse. Ændringerne går blot ud på at ophæve bestemmelse om dagpenge i disse love.

Endvidere stilles der forslag om, at der i pensionslovene indføres bestemmelser om, at der gives de sociale udvalg mulighed for at rejse sag om tilkendelse af pension. Det er en nødvendig følge af, at dagpengene skal ydes uden nogen fast varighedsbegrænsning.

Med disse bemærkninger og med håbet om en lige så positiv modtagelse fra alle folketingets partier som ved de tidligere lejligheder, dagpengereformen har været til debat, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen): Jeg har den ære at forelægge for folketinget *forslag til folketingsbeslutning om skridt til normalisering af forholdet til DDR.*

Forslaget vedrører oprettelse af statslige handelsmissioner, normalisering af pasforhold og ændring af Danmarks holdning til DDRs medlemskab i verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Forslaget er nærmere begrundet i de led-sagende bemærkninger. Vi erkender, at en positiv udvikling baner sig vej i forholdet mellem DDR og Forbundsrepublikken, men finder, at den er alvorligt truet af en uforsonlig holdning hos oppositionen i Forbundsrepublikken. Jo flere „små skridt“ Forbundsrepublikkens nabolande tager i retning af en normalisering af forholdet til DDR, desto bedre vil den offentlige mening i Forbundsrepublikken forstå, at modstanden mod Brandts østpolitik i realiteten også er rettet mod Forbundsrepublikkens vestlige nabolande og disses legitime interesser.

Ud fra denne grundbetragtning er vi villige til at forhandle om forslagens enkelte

punkter hver for sig. Blot et af dem realiseres hurtigt, er det et bidrag til afspænding. Det gælder ikke mindst en dansk støtte til DDRs optagelse i WHO.

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om en huslejeregulering uden generel husleje-forhøjelse.*

Forslaget hviler på det grundsynspunkt, at det ikke vil være muligt at finde en varig løsning på boligproblemerne uden at kende befolkningens behov og ønsker.

Disse kendes ikke, så længe man ikke kan sætte tilbud og efterspørgsel op over for hinanden, fordi lejen for i øvrigt lige gode boliger er vidt forskellig.

Medens situationen i 1966 var præget af en vis mangel på boliger i flere områder, er der nu et overskud af boliger selv i det storkøbenhavnske område. Huslejen i de nye boliger er imidlertid så høj, at de boligsøgende normalt ikke kan betale den, heller ikke med en betydelig offentlig støtte. Hertil kommer, at de billigere boliger i den ældre del af boligmassen ikke er til rådighed for de boligsøgende. Her fastholdes lejemålene også af de lejere, der er utilfredse med deres boligforhold, fordi de ikke kan få en anden bolig, der passer bedre til deres ønsker, uden at skulle betale en væsentlig højere husleje end den, de er vant til, og som de har indrettet deres tilværelse efter.

Inden 1. april 1974 er det nødvendigt at finde frem til en politisk løsning, der kan fjerne de eksisterende uretfærdigheder på boligområdet og etablere en tilstand, hvor det bliver muligt for alle at få en bolig, der svarer til deres behov og til en rimelig pris.

Alle folketingets partier har givet udtryk for deres vilje hertil. Venstre har fremsat sit forslag og går ud fra, at også de øvrige partier vil bidrage til en fri forhandling ved selv at fremsætte deres forslag, således at der kan føres en realistisk politisk forhandling om en langsigtet løsning af boligspørgsmålet.